

være et godt udgangspunkt. Det ville næsten overflødiggøre det her beslutningsforslag, men det ville i hvert fald bringe os et skridt videre i forhold til den udenomssnak, vi har hørt her i dag, hvor der bliver sagt, at så findes der ét tal, så findes der et andet tal, og det kan vi jo ikke rigtig forholde os til, for det er bare et tal.

Kl. 16.30

Hr. Lars Barfoed sagde ligefrem, at det var useriøst i det hele taget at ville diskutere, hvor mange mennesker der er døde på grund af en krig, for det var nærmest som at lege gæt et tal, nærmest sådan en quizleg. Det synes jeg ikke. Jeg synes, det er meget alvorlige sager, vi her snakker om.

Grunden til, at det ville være næsten overflødig, selv hvis regeringen og Dansk Folkeparti bakkede op om The Lancets tal, er, at de personer, som står bag de undersøgelser, som er udgivet i The Lancet, har udtrykt ønske om, at der kommer andre folk på banen og laver nogle undersøgelser for ligesom at kunne se de tal, der måtte fremkomme ved sådanne nye undersøgelser, i forhold til de undersøgelser, som er blevet udgivet i The Lancet.

Men vi har jo hørt her i dag, at man fra regeringens og Dansk Folkepartis side ikke rigtig har villet tage stilling til, hvilket tal der er det rigtige, og i den situation må man sige, at det så virkelig understreger behovet for, at der kommer en ny undersøgelse, så vi har den at diskutere ud fra. For det er jo faktisk ret interessant at vide, hvor mange mennesker der er døde af, at der har været ført en ulovlig Irakkrig. Det er det af mange forskellige årsager. En af dem er da helt klart, at vi bliver nødt til at diskutere og også placere et ansvar for, hvem der er skyld i, at alle de her mange tusind irakere er døde.

Der må vi jo konstatere, at regeringen og Dansk Folkeparti har været med til at trykke på nogle knapper i den her Folketingssal, hvilket har haft indflydelse på, hvor mange mennesker der er døde i Irak, netop fordi de tre krigspartier, Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti, har været med i den her ulovlige Irakkrig, som har kostet så mange tusind irakere livet. Det er da helt klart, at en undersøgelse kan være med til at placere et ansvar for, hvem der har været med til at slå alle disse mennesker ihjel.

Samtidig er det jo også sådan, at man skal lave sådan en undersøgelse for at lære af nutiden, så man ikke begår de samme dumheder i fremtiden. Der er det da utrolig vigtigt, om der er 1.000 døde eller 60.000 eller 655.000, eller –

mere sandsynligt nu, hvor der er gået et år siden den undersøgelse, som blev publiceret den 11. oktober 2006 i The Lancet, blev udgivet – om der måske er 800.000 døde. Det ved jeg ikke. Der er ikke blevet lavet nogen ny undersøgelse. Men hvis man bare fremskriver, så er det et tal i det lag.

Så har der været nogen diskussion af, at 1 mio. kr. søreme var for meget, det ville man ikke belemre skatteborgerne med. Der må man bare konstatere, at Irakkrigen indtil videre har kostet de danske skatteborgere omkring 2 mia. kr., og hvis man ikke i den sammenhæng kan bruge en sølle million kroner på at evaluere, hvor mange tusind irakere der er blevet slået ihjel ved den krig, ja, så hænger tingene ikke sammen. Men det gør de jo ikke, i og med at Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti ikke vil støtte det her.

Man må egentlig bare konkludere, at der ikke er nogen villighed til at diskutere, hvor mange tusind mennesker der er døde i Irak på grund af den krigsførelse, man har lavet. Man må konkludere, at man ikke vil forholde sig til en ubekvem sandhed. Man må konkludere, at man ikke på en ordentlig og saglig måde vil forholde sig til, hvor mange tusind mennesker man har været med til at slå ihjel, fordi man har deltaget i en ulovlig Irakkrig.

Hvis vi får en ny regering efter et valg, kan det være, at vi kan få den undersøgelse. Den kan jo godt laves bagudrettet, så vi alligevel kan få det grundlag. Hvis den mulighed skulle opstå til sin tid – og det håber og tror jeg bestemt den gør – vil det stadig væk til den tid være relevant at få de her oplysninger frem, at få lavet den her undersøgelse, så vi har det grundlag at diskutere ud fra, sådan at vi ikke i fremtiden vil begå dumheder, som vi har set dem begået i meget, meget stort og katastrofalt omfang i Irak.

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Ja tak. Der er foreløbig to, der har bedt om korte bemærkninger. Den første er hr. Lars Barfoed.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Jeg vil gerne først sige, at når jeg mener, at den her gæt på et tal-leg er useriøs, er det netop, fordi det er på baggrund af meget alvorlige hændelser, at vi står og diskuterer det her. Der mener jeg, det er en simplificering ud over alle grænser, at vi skal stå her på talerstolen og blive krydsfor-